

Mál nr. 344/2017**M****og****V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna vinnuslyss.****Gögn.**

Málskot, móttakið 30.10.2017, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 4.12.2017, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M varð fyrir vinnuslysi 6. september 2016 við störf sín hjá A. Í tilkynningu A um slysið til Vinnueftirlits ríkisins (VER), dags. 12. september 2016, kemur fram að M hafi starfað hjá A frá árinu 2006 og hann gegni stöðu yfirmanns hjá fyrirtækinu. Um tjónsatvikið segir í tilkynningunni að M hafi misstigið sig á gámasliskju sem liggja inn í gám og að hann hafi verið í öryggisskóm.

M gaf sjálfstæða skýrslu um atvikið hjá lögreglu 20. september 2016. Þar kemur fram að M hafi verið starfsmaður í vöruhúsi (lager) A. Hann hafi verið að setja upp nýja sliskju fyrir aðra sem hafi verið föst. Við það hafi fasta sliskjan hreyfst þannig að hann hafi misst jafnvægið og stigið til hliðar og við það hafi hann hafi misstigið sig vegna hæðarmunar. Hafi hann ristarbrotnað á vinstri fæti.

Í tilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands (SÍ), sem er dagsett 31. janúar 2017 og undirrituð af M og A, segir að M hafi verið að tæma gám, en þá hafi gámasliskja, sem er áföst við gámagatið, verið eitthvað biluð og setið föst undir gáminum. Hafi hann þá náð í færanlega sliskju og sett ofan á biluðu sliskjuna „sem er í sömu hæð og pallurinn í gámagatinu“. M hafi svo farið út úr lyftaranum sem hann hafi verið á til að setja niður tönn á sliskjunni svo unnt væri að aka inn í gáminn, en þá hafi komið „rosalega högg“ á sliskjuna og við það hafi hann skotist upp í loftið og lent illa á vinstri fæti og við það hafi ristin brotnað illa. Efnislega samhljóða lýsingu á tildrögum slyssins er að finna í tilkynningu M um slysið til V sem einnig er dagsett 31. janúar 2017.

Í málskoti kveður M að slysið megi fyrst og fremst rekja til vanbúnaðar á vinnustaðnum. Þá segir í málskotinu m.a. að færanlega sliskjan sem hann þurfti að nota og iðulega hafi verið notuð þegar bilanir, eins og hér um ræðir, hafi komið upp í römpum hafi verið ófullnægjandi og vanbúin. Sú staðreynd að sliskjan hafi þeytt honum í loft upp þegar rampurinn fór af stað bendi til að ekki hafi verið öruggt að nota hana. Þannig hafi tönn verið laus sem hafi átt að vera föst við sliskjuna. Því hafi ekki verið hægt að setja hana niður með því að standa við hliðina á henni. Þegar sliskjan hafi verið komin inn í opið á gáminum og ofan á rampinn hafi ekki verið möguleiki á öðru en standa ofan á henni eins og M gerði, enda hafi hún naumlega passað inn í opið. Í þessu sambandi er af hálfu M vísað m.a. til 46. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, höllustuhætti og öryggi á vinnustöðum og 5. og 10. gr. reglugerðar nr. 367/2006 um notkun tækja varðand skyldu A til að sjá til þess að fyllsta öryggis sé gætt á vinnustaðnum, þ á m. við notkun tækja við starfið.

M hefur krafist bóta vegna þess líkamstjóns sem hann varð fyrir í slysinu úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlits ríkisins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. M varð óvinnufær um nokkurn tíma strax í kjölfar slyssins. Bar A að hlutast til um að tilkynna VER um slysið án ástæðulausrar tafar eins kveðið er á um í lagaákvæðinu. Fyrrgreind tilkynning til VER var hins vegar ekki útbúin fyrr en 12. september 2016 og móttakin af stofnuninni 14. sama mánaðar.

Nokkurs misræmis gætir í frásögn M af tildrögum slyssins annars vegar í skýrslu hans hjá lögreglu og hins vegar í tilkynningunum til SÍ og V frá 31. janúar 2017. Með hliðsjón af því að A hefur

einnig undirritað tilkynninguna til SÍ þykir mega miða við að A geri ekki athugasemdir við þá lýsingu málsatvika sem þar kemur fram. M telur að sliskjan sem hann hafði lagt í op gámsins hafi verið vanbúin og getur það fengið stoð í frásögn hans af tildrögum slyssins eins og hún birtist m.a. í tilkynningunni til SÍ 31. janúar 2017. Með því að það fórst fyrir af hálfu A að tilkynna VER um slysið eins og lög kveða á um var það ekki rannsakað. Hefur A því sönnunarbyrði um það að slys M megi ekki rekja til bilunar eða vanbúnaðar sliskjunnar sem hann ber ábyrgð á, eins og M heldur fram. Sú sönnun hefur ekki tekist og telst A því bera ábyrgð á líkamstjóni M. Á M því rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 16. janúar 2018.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.